

Warszawa, dnia 3 września 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 534/20

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Zawadka

protokolant: protokolant sądowy – stażysta Ilona Kancik

4 przy udziale prokuratora Iwony Zielińskiej

po rozpoznaniu dnia 3 września 2021 r.

5 sprawy M. D. (obecnie O.-D.), córki W. i M., ur. (...) w W.

6 oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

7 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

8 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9 z dnia 17 stycznia 2020 r. sygn. akt III K 512/18

11 utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; zasądza od Skarbu Państwa-Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe na rzecz adwokat A. C. kwotę 516,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT; zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 534/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 17 stycznia 2020 roku, sygn. akt III K 512/18	
<i>0.11.2. Podmiot wnoszący apelację</i>	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
<i>0.11.3. Granice zaskarżenia</i>	
<i>0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</i>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			

0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	M. D.	Wysokość dochodów oskarżonej.	Informacja o dochodach oskarżonego	413
2.1.1.2.	M. D.	Dane o karalności	Informacja o osobie z KRK	415-416
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.1.2.1.	Informacja o dochodach oskarżonej	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony, stanowi dowód tego,		

		co zostało w nim urzędowe poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności tego dokumentu.	
2.1.2.2.	Informacja o osobie z KRK	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony, stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowe poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności tego dokumentu.	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			

Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 kpk obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj.:</p> <p>1) Art. 410 kpk poprzez pominięcie istotnych okoliczności wynikających z następujących dowodów:</p> <p>a) danych udostępnionych przez (...) Sp. z o.o. przy piśmie z dnia 18.06.2014r. (k.30) z których wynika, że logowania do konta „(...)” na portalu „(...)” następowały każdorazowo w okolicach W. i każdorazowo z tego samego telefonu (ten sam numer (...)),</p> <p>b) zeznań M. O. z dnia 28.02.2019r. z których wynika, że oskarżona w dacie popełnienia czynu zabronionego zamieszkała w C. oraz bywała w W., nie bywała natomiast w W.,</p> <p>c) zeznań J. S. z dnia 28.02.2019r. z których wynika, że oskarżona w 2014r. mieszkała w C. i bywała w W.;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia, że oskarżona wystawiła na sprzedaż monetę na portalu internetowym „(...)”.		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Rację ma skarżący, że Sąd Rejonowy wydał wyrok opierając się na ujawnionym na rozprawie materiale dowodowym, ale nie ocenił dowodu w postaci danych udostępnionych przez (...) Sp. z o.o. w zakresie ustalenia adresów IP logowań do konta sprzedającego o nicku „(...)” posługującego się danymi M. D. i oferującego do sprzedaży monetę z wizerunkiem (...). Z danych otrzymanych od operatora sieci (...) wynika, że sprawca logował się do sieci korzystając z transmisji danych za pośrednictwem (...) położonego w W. przy (...) (k.30). Wprawdzie Sąd Rejonowy w pisemnym			

uzasadnieniu nie odniósł się do tego dowodu.

Skuteczność tego zarzutu wiąże się jednak z możliwością wpływu tego uchybienia na treść wyroku. W związku z tym obraza art. 410 kpk aby mogła mieć wpływ na treść wyroku, musi dotyczyć pominięcia istotnego dowodu (istotnej okoliczności), gdyż dopiero wówczas może to rzutować na treść rozstrzygnięcia.

Wbrew zarzutom obrońcy dowód ten nie miał istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy, albowiem w toku postępowania nie udało się ustalić i powiązać numeru telefonu, z którego dokonano logowania do konta na portalu z konkretną osobą. Z nadesłanych informacji (k.31) wynika, że operator nie dysponuje danymi osobowymi abonenta (karta pre-paid).

Natomiast nie ma racji skarżący, że Sąd Rejonowy nie dokonał oceny zeznań świadków M.

O. i J. S., albowiem Sąd nie uwzględnił tych dowodów przy ustalaniu faktów, gdyż odnoszą się one tylko do ustalenia miejsca zamieszkania oskarżonej, natomiast nie pozwalają ustalić, że oskarżona nie bywała w okresie objętym zarzutem w W.. Nie można zatem podzielić argumentacji obrońcy, że zeznania tych świadków potwierdzają, że oskarżona nie bywała w W., skoro żaden z tych świadków tak kategorycznego stwierdzenia nie sformułował w swoich zeznaniach.

Świadek J. S. zeznała, że w 2014r. oskarżona mieszkała w C. i odwiedzała ją w W. dwa razy w miesiącu. Świadek nie twierdziła jednak, że oskarżona nie bywała w W. (k.292).

Podobnie świadek M. O. zeznał, że oskarżona pomieszkiwała u niego w C. przez kilka dni w tygodniu w systemie dwutygodniowym, gdyż przez resztę dni w miesiącu

oskarżona mieszkała w W.. Nie bywali razem w W. (k.292). Nie sposób zatem z zeznań świadka w sposób logiczny wysnuć wniosku, że oskarżona w ogóle nie bywała w W., co pozostaje w sprzeczności nawet z treścią jej wyjaśnień. Oskarżona M. D. wyjaśniła przecież, że jeździła do W. do D. P., aczkolwiek twierdziła, że ostatni raz była u niego w styczniu lub w lutym 2014r. i zostawiła u niego teczkę z dokumentami oraz dowodem osobistym, a potem kontakt się urwał (k.289). Z kolei w toku śledztwa wyjaśniła, że było to rok wcześniej w okresie od końca 2012r. do marca 2013r. (k.137), a zatem wyjaśnienia oskarżonej są w tym zakresie sprzeczne.

Analiza historii operacji na rachunku bankowym w (...) należącym do oskarżonej (k.314-317) potwierdza jednak, że oskarżona utrzymywała nadal kontakty z D. P., skoro otrzymywała przelewem od niego drobne kwoty (30

zł) na konto w marcu i kwietniu 2014r. m.in. z okazji Dnia Kobiet, a także sama przelała mu drobne kwoty w dniu 12.04.2014r. i 13.04.2014r. (k.316). Nie są więc prawdziwe wyjaśnienia oskarżonej, że jej kontakty z D. P. się urwały.

Nie ma zatem racji skarżący, że zeznania powyższych świadków oraz dane udostępnione przez (...) Sp. z o.o. (k.30) dowodzą, że oszustwa dokonała osoba, która z dużą częstotliwością przebywała w W. i najprawdopodobniej tam zamieszkiwała, co według obrońcy oczyszcza oskarżoną z zarzutu popełnienia tego oszustwa. Nie sposób bowiem powiązać w sposób logiczny miejsca dokonania logowań do konta na portalu internetowym (...) z miejscem zamieszkania sprawcy. Z faktu, iż logowań dokonano w W. nie można zasadnie twierdzić, że przestępstwa mogła dokonać tylko osoba tam zamieszkująca. Nie

budzi bowiem wątpliwości Sądu Okręgowego, że sprawca tego przestępstwa nie musiał zamieszkiwać w W., aby dokonać trzech logowań za pośrednictwem sieci (...), bądź dokonywać wypłat z bankomatu, sprawca mógł przecież przebywać tylko czasowo w W..

Natomiast na sprawstwo oskarżonej M. D. wskazuje, jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, przede wszystkim analiza operacji na rachunku bankowym założonym w (...) na nazwisko oskarżonej, który został wskazany w aukcji na portalu internetowym i na który została przelana kwota 9000 zł przez pokrzywdzonego M. F. (k.314-317). Wprawdzie rachunek ten został otwarty na podstawie wniosku elektronicznego z dnia 01.03.2014r., ale jak wynika z informacji (...) (k.106 i k.360) we wniosku o zawarcie umowy jako rachunek z

którego miał być wykonany przelew aktywacyjny wskazany został inny rachunek bankowy prowadzony przez (...) Bank S.A. , który jak wynika z pisma (...) Bank (k.349) został otwarty osobiście przez M. D. w oddziale (...) Bank (...) S.A. (...) w W. ul. (...). Aby otworzyć osobiście konto w oddziale (...) Bank w dniu 26.01.2014r. oskarżona musiała posłużyć się dowodem osobistym, nie są zatem prawdziwe jej wyjaśnienia, że dowód osobisty zostawiła u D. P. na przełomie 2013/2014r.

Nie ma zatem racji skarżący, że pominięcie dowodu z danych udostępnionych przez (...) czyli historii logowań do konta na portalu „(...)” doprowadziło do błędnego ustalenia, że to oskarżona wystawiła na sprzedaż monetę z wizerunkiem (...)

Wniosek

zmiana wyroku i uniewinnienie oskarżonej od

zasadny

częściowo zasadny

przypisanego mu czynu,	# niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
wobec niezasadności zarzutu wniosek zawarty w środku odwoławczym również okazał się niezasadny			
L.p.	Zarzut		
3.2.	Na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 kpk obrażę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj.: 2) art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej oceny wyjaśnień oskarżonej i uznanie ich za niewiarygodnych, albowiem nie znajdujących (zdaniem Sądu) potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym (takim jak wydruki oferty sprzedaży czy korespondencja mailowa), podczas gdy wyjaśnienia oskarżonej są spójne, logiczne a ponadto znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>sprawie materiale dowodowym takim jak: historii rachunku (...), informacji z (...) Bank i historii konta (...) Bank oraz informacji udostępnionej przez (...);</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Wbrew zarzutom obrońcy Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny dowodu z wyjaśnień oskarżonej M. D., uznając jej depozycje w większej części za niewiarygodne i sprzeczne z innymi dowodami oraz zasadami logicznego rozumowania.</p> <p>Oskarżona w swoich wyjaśnieniach podała, że nie wystawiała żadnej monety na sprzedaż na portalu internetowym i nie miała nic wspólnego z oszustwem popełnionym na szkodę M. F.. Wyjaśniła, że nie zakładała konta bankowego przez internet i nie realizowała przelewów z tego konta. Całą winą za</p>			

popelnienie
przestępstwa
obarczyła D. P., u
którego jak twierdzi
zostawiła teczkę
z dokumentami
m.in. dowodem
osobistym. W tym
zakresie wyjaśnienia
oskarżonej są
sprzeczne w
wykazem transakcji
na rachunku
bankowym
należącym do niej ,
a którego numer
został wskazany
pokrzywdzonemu do
dokonania zapłaty
za wystawioną na
sprzedaż monetę
(k.314-317).
Wskazać należy, że
wprawdzie rachunek
ten został otwarty na
podstawie wniosku
elektronicznego.
Tym niemniej we
wniosku o zawarcie
umowy, jako
rachunek z którego
miał być wykonany
przelew aktywacyjny
wskazany został
rachunek o innym
numerze
prowadzony przez
(...) Bank S.A.
(k.360), który został
otwarty osobiście
przez oskarżoną
(k.349). Tymczasem
oskarżona na
rozprawie wyjaśniła,
że na przełomie
2013/2014r.
zostawiła u D.
P. dowód osobisty,
świadectwo szkolne
i korespondencję

(k.137), a w toku śledztwa twierdziła, że dokumenty zostawiła w okresie od końca 201r. do marca 2013r. Rozbieżności w tych datach podważają wiarygodność wyjaśnień oskarżonej. Ponadto wskazać należy, że z wyjaśnień nie wynika aby pozostawiła u D. P. jakieś dokumenty z banku. D. P. nie dysponował zatem numerem rachunku w (...) Bank należącym do oskarżonej, który został wskazany we wniosku o zawarcie umowy drogą elektroniczną i z którego dokonano przelewu aktywacyjnego w dniu 03.03.2014r. (k.351). Jedyłą osobą, która miała dostęp do tego rachunku była M. D..

Analiza historii operacji na rachunku bankowym należącym do oskarżonej, który został wskazany pokrzywdzonemu do dokonania przelewu tytułem zapłaty za monetę wystawioną do sprzedaży na portalu internetowym, wskazuje, że osobą

dysponującą tym rachunkiem była oskarżona M. D.. W szczególności potwierdzają to tytuły operacji bankowych oraz informacja o wykorzystaniu do otwarcia rachunku innego numeru konta bankowego otwartego w (...) Banku osobiście przez oskarżoną (k.349).

Zasady logicznego rozumowania wskazują, że w świetle tych dowodów tylko oskarżona mogła wypłacić ze swojego konta pieniądze przelane przez pokrzywdzonego za zakup monety, która nie została mu przesłana.

Zasadnie zatem Sąd Rejonowy uznał, że wyjaśnienia w których oskarżona nie przyznała się do winy są tylko przyjętą przez nią linią obrony. Natomiast ustalenie winy oskarżonej nastąpiło na podstawie wszystkich dowodów we wzajemnym ich powiązaniu. Nie ma zatem racji skarżący podnosząc, że wyjaśnienia

oskarżonej są spójne i logiczne, a ponadto znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności w historii rachunku (...), informacji z (...) Bank i historii konta (...) Bank oraz informacji udostępnionej przez (...). Takiej wersji wydarzeń podanej przez oskarżoną, że to D. P. założył na jej nazwisko konto w banku, które służyło do dokonania oszustwa, przeczy analiza wykazu transakcji na rachunku bankowym oskarżonej, na który przelewów drobnych kwot dokonywał także D. P. opatrując przelewy tytułem: „(...)”, (...).

Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia w sposób wyczerpujący i przekonujący wskazał powody uznania, że oskarżona wyłudziła kwotę 9000 zł od pokrzywdzonego pod pozorem zawarcia umowy kupna sprzedaży srebrnej monety z (...), z której

nie zamierzała się wywiązać.			
Wniosek			
zmiana wyroku i uniewinnienie oskarżonej od przypisanego mu czynu,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
wobec niezasadności zarzutu wniosek zawarty w środku odwoławczym również okazał się niezasadny			
L.p.	Zarzut		
3.3.	Na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 kpk obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, tj.: 3) art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny następujących dowodów: a) historii konta (...) (k.108-109 i 313-317) i uznanie, że wskazuje ona na swobodne korzystanie przez M. D. z tego konta, podczas gdy	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

prawidłowa analiza tych dokumentów prowadzi do wniosku, że nie to oskarżona faktycznie korzystała i dysponowała tym kontem, o czym świadczą m.in. wypłaty z bankomatów w W. oraz operacje finansowe w których widnieją dane oskarżonego D. P.;

b) informacji z (...) Bank (k.297-312 i 349-351) i uznanie, że wskazuje ona na posiadanie przez oskarżoną rachunku bankowego, podczas gdy z historii tego rachunku wynika, że operacje finansowe były dokonywane po utracie dostępu do tego rachunku przez oskarżoną;

c) wydruku korespondencji mailowej z dnia (k.5) i bezpodstawne uznanie, że jest to dowód świadczący o wystawieniu przez M. D. oferty sprzedaży na portalu „(...)”, podczas gdy jest to jedynie dowód na to, że osoba korespondująca z Pokrzywdzonym posługiwała się imieniem i nazwiskiem oskarżonej;

	<p>d) wydruku oferty sprzedaży (k.7-8) i bezpodstawne uznanie, że jest to dowód świadczący o wystawieniu przez M. D. oferty sprzedaży na portalu „(...)”, podczas gdy jest to jedynie dowód na to, że monetę wystawiła osoba posługująca się kontem „(...)” założonym na dane M. D.;</p> <p>co w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia, że oskarżona wystawiła na sprzedaż monetę na portalu internetowym „(...)” oraz że dysponowała ona kontem w (...);</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Wbrew twierdzeniom obrońcy historia konta (...) założonego na nazwisko oskarżonej M. D. potwierdza, że to ona dysponowała tym kontem, o czym świadczą tytuły operacji bankowych dokonywanych na jej rzecz m.in. przez D. P..</p>			

Natomiast wypłaty z bankomatów w W. mogła dokonać oskarżona, w czasie gdy tymczasowo przebywała w W., gdzie odwiedzała D. P..

Nie ma racji obrońca, że operacje finansowe na rachunku w (...) założonym na nazwisko oskarżonej były dokonywane po utracie odstepu do tego rachunku przez oskarżoną. Analiza operacji finansowych oraz daty otwarcia i zamknięcia poszczególnych kont nie potwierdzają wersji lansowanej przez obrońcę, albowiem z informacji nadesłanej przez banki wynika, że konta funkcjonowały w pewnych okresach równolegle. Rachunek w (...) na który pokrzywdzony dokonał przelewu za wystawioną na aukcji internetowej monetę (nr (...)) został otwarty w dniu 03.03.2014r. (k.106). Natomiast rachunek w (...) Bank o nr (...), który został wskazany we wniosku jako rachunek z którego miał być wykonany

przelew aktywacyjny, został otwarty osobiście przez oskarżoną w oddziale (...) Bank (...) S.A. w dniu 26.01.2014r. i był prowadzony do 24.10.2015r. (k.349-351).

Historia operacji bankowych na tych dwóch kontach potwierdza, że przelew aktywacyjny do konta w (...) został wykonany w dniu 03.03.2014r. z rachunku otwartego osobiście przez oskarżoną w oddziale (...) Bank (k.314 i k.351). Jediną osobą dysponującą tymi dwoma kontami bankowymi była oskarżona M. D..

Należy także wskazać, że oskarżona posiadała jeszcze jeden rachunek oszczędnościowy w (...) Bank o nr (...), który został otwarty 10.02.2014r. i zamknięty w dniu 30.11.2017r. (k.297), ale rachunek ten nie był wykorzystany przez oskarżoną do popełnienia oszustwa w tej sprawie. Analiza operacji bankowych na tym rachunku nie wskazuje, aby służył do dokonywania

przelewów
pomiędzy kontami
oskarżonej w celu
ukrycia
przestępnego
pochodzenia
środków
finansowych (k.
298-311).

Niewątpliwie na
sprawstwo
oskarżonej wskazuje
analiza transakcji na
koncie bankowym,
którego numer
wskazał
pokrzywdzony.

Argumentacja
obrońcy oskarżonej
nie kreuje
wiarygodnej,
alternatywnej wersji
zdarzenia, która w
sposób skuteczny
podważałaby
ustalenia faktyczne
poczynione przez
sąd rejonowy. Nawet
jeśli wydruk z
korespondencji
mailowej pomiędzy
pokrzywdzonym M.
F. a osobą
posługującą się
danymi oskarżonej
(k.5) oraz wydruk
oferty sprzedaży
monety (k.7-8), nie
pozwalają
jednoznacznie
ustalić osoby, która
wystawiła monetę
i posługiwała się
kontem „(...)”
założonym na
portalu
internetowym na
dane M. D.,
to już analiza

historii rachunków bankowych wskazuje w sposób jednoznaczny, że osobą która dokonała tego czynu była właśnie M. D., która posiadała dostęp elektroniczny do tych kont bankowych i realizowała przelewy.

Ocena dowodów ze wskazanych dokumentów została dokonana przez sąd I instancji z baczeniem na reguły z art. 4, 5, 7 k.p.k., a więc jest bezstronna i nie narusza zasady granic swobodnej oceny dowodów oraz jest zgodna z prawidłowym rozumowaniem, wskazaniami wiedzy, doświadczenia życiowego, zwłaszcza zaś nie zawiera błędów faktycznych i logicznych.

Wniosek		
zmiana wyroku i uniewinnienie oskarżonej od przypisanego mu czynu,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo		

zasadny albo niezasadny.	
<p>Wobec niezasadności zarzutu wniosek zawarty w środku odwoławczym również okazał się niezasadny. Odnośnie argumentacji dotyczącej zastosowania przepisu art. 5 § 2 k.p.k., to stwierdzić należy, że przepis ten dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd orzekający, nie zaś wątpliwości skarżącego co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez sąd. Nie należą do nich przy tym wątpliwości związane z problemem oceny dowodów, a więc który ze wzajemnie sprawczych dowodów zasługuje na wiarę, a który tego waloru nie ma. Jeżeli sąd dokona ustaleń na podstawie swobodnej oceny dowodów, odpowiadającej zasadom wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zgodnie z przepisem art. 410 k.p.k., a ustalenia te są stanowcze, to</p>	

nie może zachodzić obraza art. 5 §2 k.p.k. Reasumując wskazane wyżej dowody w pełni pozwalają na uznanie winy oskarżonej co do czynu opisanego w akcie oskarżenia, a wniosek o uniewinnienie oskarżonej jest niezasadny. Sąd Odwoławczy podziela w pełni ocenę dowodową przeprowadzoną przez Sąd Rejonowy i poczynione w sprawie ustalenia faktyczne. Prawidłowa jest także kwalifikacja prawna przypisanego oskarżonej czynu.

L.p.	Zarzut		
3.4.	W konsekwencji obrazy powyższych przepisów postępowania zarzucam Sądowi dopuszczenie się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegającego na przyjęciu, że oskarżona M. D. popełniła zarzucany jej czyn, w sytuacji gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy prowadzi do wniosku, że	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>to nie ona była osobą, która wystawiła ofertę sprzedaży monety z wizerunkiem (...) oraz osobą która dysponowała kontem w (...), na które wpłaty za monetę dokonał M. F.,</p>	
	<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
	<p>W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił zebrany materiał dowodowy oraz dokonał trafnych ustaleń faktycznych, gdyż to właśnie oskarżona M. D. była jedyną osobą, która uzyskała korzyść z tej transakcji, skoro pieniądze za monetę z wizerunkiem (...) wystawioną na sprzedaż na portalu internetowym wpłynęły na konto oskarżonej. Nie ma zatem racji skarżąca podnosząc, iż brak ustalenia osoby, która za pośrednictwem sieci teleinformatycznej wystawiła ofertę sprzedaży monety, uniemożliwia przypisanie winy oskarżonej.</p>	

Istotnym dowodem obciążającym oskarżoną jest bowiem analiza wykazu transakcji na rachunkach bankowych należących do oskarżonej, tego na który wpłynęły pieniądze od pokrzywdzonego oraz rachunku, który posłużył do aktywacji tego konta. Jediną osobą mającą dostęp do obu tych rachunków była oskarżona. Kluczowym jest bowiem odpowiedź na pytanie kto odniósł korzyść z tego oszustwa, a jedyną osobą, która odniosła korzyść jest właśnie oskarżona M. D..

Apelacja obrońcy oskarżonego ma jedynie charakter polemiczny, ale nie przedstawia wiarygodnej, alternatywnej wersji zdarzenia, która w sposób skuteczny podważałaby ustalenia faktyczne poczynione przez sąd rejonowy.

Ustalenia faktyczne poczynione przez sąd I instancji nie budzą zastrzeżeń Sądu Okręgowego, gdyż są oparte na podstawie

	<p>całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej, ocenionego w sposób wszechstronny i zgodny z zasadami logicznego rozumowania. Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych jest chybiony, albowiem Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że to oskarżona M. D. jest sprawcą oszustwa opisanego w akcie oskarżenia.</p>		
	Wniosek		
	zmiana wyroku i uniewinnienie oskarżonej od przypisanego mu czynu,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
	Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
	wobec niezasadności zarzutu wniosek zawarty w środku odwoławczym również okazał się niezasadny		
L.p.	Zarzut		
	Ewentualnie z ostrożności	# zasadny	

	<p>procesowej na wypadek nieuwzględnienia powyższych zarzutów na podstawie art. 438 pkt 4 kpk zarzucam rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonej kary w wymiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności, przy wymiarze której Sąd nie wziął pod uwagę wszystkich dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 54 § 1 i 2 kk ;</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>	
	<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
	<p>W niniejszej sprawie nie zachodzi przypadek rażącej niewspółmierności kary. Orzeczona kara uwzględnia w należyty sposób stopień społecznej szkodliwości czynu oraz, w ocenie sądu odwoławczego, zrealizuje swój cel, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych. Brak jest podstaw, by uznać, że w niniejszej sprawie występuje wyraźna różnica między karą</p>		

wymierzoną a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (vide: wyroki SN z 22 października 2007 r., SNO 75/07, LEX nr 569073; z 26 czerwca 2006 r., SNO 28/06 , LEX nr 568924). Nadto, podkreślić należy, że wymierzenie oskarżonej kary 8 miesięcy pozbawienia wolności w okolicznościach niniejszej sprawy było jak najbardziej zasadne i adekwatne do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości tego czynu, biorąc pod uwagę wcześniejszą wielokrotną karalność oskarżonej za podobne przestępstwa tego samego rodzaju (k.415-416).

Niewątpliwie w przypadku M. D. aby kara odniosła swój cel prewencyjny i wychowawczy, musi być dolegliwa i odczuwalna przez oskarżoną, która nie wyciągnęła żadnych wniosków z

wcześniejszych
skazań. Odpisy
wyroków
(k.160,162-163)
potwierdzają, że
oskarżona uczyniła z
popelniania oszustw
źródło dodatkowych
dochodów. Brak
zatem podstaw do
uznania, że
wymierzenie kary
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania jest
wystarczające dla
osiągnięcia wobec
niej celów kary,
a w szczególności
zapobieżenia
powrotowi do
przestępstwa.
Wprawdzie w czasie
popelnienia czynu
była osobą
niekaraną, ale w
czasie orzekania jest
osobą sześciokrotnie
karaną na kary
ograniczenia
wolności i
pozbawienia
wolności z
warunkowym
zawieszeniem
wykonania.

W tych
okolicznościach
wymierzenie
kolejnej kary o
charakterze
wolnościowym jest
niecelowe i
sprzeczne z
przesłankami z art.
69 § 2 kk.
W szczególności

	<p>postawa oskarżonej, jej właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie po popełnieniu przestępstwa, nie wskazują aby kara z warunkowym zawieszeniem odniosła swój cel prewencyjny wobec oskarżonej. M. D. po popełnieniu tego przestępstwa popełniła kolejne oszustwa posługując się tym samym modus operandi. Sprawowanie opieki nad trójką dzieci jest niewątpliwie okolicznością, która będzie miała wpływ na wykonanie kary. Natomiast nie jest to okoliczność, która powinna przesądzić o wymierzeniu kary o charakterze wolnościowym, wobec braku pozytywnej prognozy kryminologicznej.</p>		
	Wniosek		
	<p>O zmianę wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
	Zwięźle o powodach uznania wniosku za		

	zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
	wobec niezasadności zarzutu wniosek zawarty w środku odwoławczym również okazał się niezasadny	
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		

<p>Wobec prawidłowości dokonanych ustaleń faktycznych i oparciu na nich rozstrzygnięcia o karze oraz kosztach procesu, a także niezasadności zarzutów podniesionych w środку odwoławczym, przy uwzględnieniu treści art. 447 kpk, zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy. W sprawie nie zaszła konieczność orzekania poza granicami zaskarżenia - nie wystąpiły przesłanki z art. 439 § 1, art. 440 i 455 kpk.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.15.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i</p>		

podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Brak numeracji	<p>Sąd Okręgowy zwolnił oskarżoną od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, uznając, że oskarżona nie będzie w stanie ich uiścić, zwłaszcza że ciążą na niej obowiązki alimentacyjne.</p> <p>O wynagrodzeniu obrońcy z urzędu za udzielenie pomocy prawnej oskarżonej w drugiej instancji orzeczono na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej</p>	

	udzielonej przez adwokata z urzędu.	
7. PODPIS		